ΓΡΑΦΕΙΑ . ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ : 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
13
ΙΟΥΛΙΟΥ 1963
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ ΕΤΟΣ ΙΗ΄
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 5654

ΩΣ ΑΝΕΚΟΙΝΩΣΕΝ Ο κ. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΘΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΗ Η ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

ΘΑ ΚΑΤΑΤΕΘΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ἀψιμαχίαι μεταξὺ τῶν συναρχηγῶν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐν. Κέντρου

ΑΘΗΝΑΙ, 12.— Τὴν Τετάρτην ἡ Κυβέρνησις θὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἐκλογικὸν νομοσχέδιον καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ ἀναγγείλῃ εἰς τὸ Σῶμα τὴν ἡμερομηνίαν τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν. Ὁ ἐπανελθὼν ἐκ Λονδίνου πρωθυπουργὸς κ. Πιπινέλης, ὁμιλῶν σήμερον πρὸς τοὺς δημοσιογράφους, δὲν ἀπέκλεισε τὸ ἐνδεχόμενον νὰ ἔχῃ καὶ νέαν συνάντησιν μετὰ τῶν ἡγετῶν τῶν κομμάτων ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον καταρτίζει ἤδη ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Παναγιωτόπουλος.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν ἠθέλησε νὰ ἀνακοινώσῃ τι ἐπὶ τοῦ καταρτιζομένου ἐκλογικοῦ νομοσχεδίου, εἶπε δὲ μόνον, ὅτι τὴν Τετάρτην θὰ καταθέσῃ τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὅτι ἡ ἡμερομηνία τῶν ἐκλογῶν θὰ ἀνακοινωθῇ ἐπίσης τὴν Τετάρτην εἰς τὴν Βουλήν.

Τὴν ἑσπέραν σήμερον ὁ κ. Πιπινέλης εἶχε νέαν συνάντησιν μετὰ τῆς τριμελοῦς διοικούσης ἐπιτροπῆς τῆς ΕΡΕ, ἡ ὁποία, ὡς ἐγνώσθη, ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὡρισμένας διευκρινήσεις ἐπὶ τῶν σημερινῶν ἀνακοινώσεων τοῦ κ. Παναγιωτοπούλου. ἀναφορικῶς μὲ τὴν λεξικογράφησιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῆς νέας συμβάσεως μὲ τὴν ἑταιρειαν «Σολομός».

Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ τῆς ΕΡΕ δὲν παρέλειψε κατὰ τὴν συνάντησίν της μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἀμετάκλητον θέσιν τῆς ΕΡΕ ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς πολιτικῆς καταστάσεως. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς κατετόπισεν ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ τὴν ΕΡΕ, ἡ ὁποία, ὡς ἐτονίζετο, εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποχωρήσῃ ἀναφορικῶς μὲ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, μόνον μέχρι τῆς ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς. Πάντως, ἡ ἀξίωσις τῆς ΕΡΕ παραμένει ἡ αὐτή καὶ, ὡς ἐτονίσθη εἰς τὸν κ. Πιπινέλην, αἱ ἐκλογαὶ πρέπει νὰ διεξαχθοῦν τὸ ταχύτερον.

Ἐν τῷ μεταξύ, δεινὴ κατέστη ἡ θέσις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου. Αἱ ὑπάρχουσαι πληροφορίαι εἶναι, ὅτι ὁ κ. Σοφ. Βενιζέλος, κατὰ τὴν ἀκρόασίν του παρὰ τὸν Ἀντιβασιλέα Διάδοχον, ἐζήτησε νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ ὅσα ὁ κ. Παπανδρέου εἶπεν εἰς τοὺς φίλους του περὶ τῆς ἀκροάσεώς του παρὰ τῷ Βασιλεῖ εἰς Κέρκυραν. Τοῦτο προεκάλεσεν ἀγανάκτησιν μεταξὺ τῶν φίλων τοῦ κ. Παπανδρέου, οἱ ὁποῖοι ἐτόνιζον σήμερον, ὅτι αἱ ἀνωτέρω πληροφορίαι ἐπιβεβαιοῦνται πλήρως καὶ ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος μετέβη πράγματι εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ ἐπληροφορήθη τί ἐλέχθη κατὰ τὴν ἀκρόασιν τοῦ κ. Παπανδρέου, πλὴν ὅμως ἀπεγοητεύθη.

Ἡ ὑφισταμένη ρῆξις καὶ ἡ διαφορὰ ἀντιλήψεων τῶν κ. κ. Παπανδρέου καὶ Βενιζέλου θὰ ἔλθῃ πρὸς συζήτησιν τὴν Τετάρτην εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, πλὴν ὅμως, ὡς ἐτονίζετο, δὲν ἀναμένονται δραματικαὶ ἐξελίξεις, διότι ἀμφότεροι οἱ συναρχηγοὶ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου διατηροῦν ἐπιφυλάξεις. Ὁ μὲν κ. Παπανδρέου γνωρίζει ὅτι μεγάλη μερὶς τῶν βουλευτῶν τοῦ Κέντρου εὐχαρίστως θὰ ἔβλεπε πραγματοποιούμενον τὸν σχηματισμὸν πολιτικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἀναβολὴν διενεργείας τῶν ἐκλογῶν, ὁ δὲ κ. Βενιζέλος φοβεῖται τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξεγείρετο μὲ τὴν νέαν διάσπασιν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

—o—

ΑΘΗΝΑΙ, 12.— Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Δασκαλόπουλος, ἐξ ἀφορμῆς τῶν συνεχιζομένων δημοσιευμάτων περὶ ἀντικαταστάσεως στελεχῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, προέβη τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

«Παρὰ τὴν κατηγορηματικὴν χθεσινὴν διάψευσίν μου περὶ τῶν γενομένων δήθεν δηλώσεών μου, καθ' ἃς μέλημα τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ ἀντικαταστήσῃ στελέχη τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, συνεχίζεται ἡ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ θέματος ἀρθρογραφία».

Περαιτέρω, ὁ κ. ὑφυπουργός, ἀναφερόμενος εἰς τὰς χθεσινάς του δηλώσεις, διηυκρίνησε καὶ ἐτόνισεν, ὅτι ἠρωτήθη πράγματι σχετικῶς ὑπὸ δημοσιογράφων καὶ ἀπήντησεν ὅτι δὲν γνωρίζει τί θὰ πράξῃ ἐπ' αὐτοῦ ἡ Κυβέρνησις.

Καταλήγων, ὁ κ. Δασκαλόπουλος ἐπανέλαβε κατηγορηματικῶς, ὅτι αὕτη εἶναι ἡ ἐπὶ τοῦ θέματος ἀλήθεια καὶ συνεπῶς πάντα τὰ περὶ τοῦ ἀντιθέτου ἀναγραφόμενα ἀποτελοῦν εἰκασίας καὶ μυθεύματα.

ΑΠΕΙΡΟΙ ΑΙ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ

ΓΕΓΟΝΟΣ ΠΛΕΟΝ Η ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΡΗΞΙΣ ΣΟΒ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΡΥΘΡΑΣ ΚΙΝΑΣ

ΤΟ ΧΑΣΜΑ ΚΑΤΕΣΤΗ ΑΓΕΦΥΡΩΤΟΝ

Δημιουργεῖται νέα κατάστασις μεταξὺ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόσμου

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12.— Ὡς μεταδίδεται ἐκ Χόγκ - Κὸγκ οἱ πλεῖστοι τῶν ἐκεῖ παρατηρητῶν, οἱ ὁποῖοι παρακολουθοῦν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς Κινεζικὰς ὑποθέσεις, φρονοῦν ὅτι ἡ ὁριστικὴ ρῆξις μεταξὺ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ Ἐρυθρᾶς Κίνας ἔχουν ἤδη συντελεσθῆ καὶ ὅτι ἡ παροῦσα Σινο - Σοβιετικὴ διάσκεψις τῆς Μόσχας θὰ χρησιμεύσῃ μόνον διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς μορφῆς, τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ ἡ ρῆξις αὐτή.

Οἱ παρατηρηταὶ ὑπογραμμίζουν ὅτι, ἐὰν τὰ διακυβευόμενα συμφέροντα συγκεντρωθοῦν εἰς τρεῖς κατηγορίας, ἰδεολογικάς, οἰκονομικὰς καὶ στρατηγικάς, θὰ διαπιστωθῇ ὅτι τὸ χάσμα εἰς τὰς δύο πρώτας εἶναι πλέον ἀγεφύρωτον.

Αἱ διαφωνίαι μεταξὺ Κίνας καὶ Ρωσίας ἐπὶ τῶν ἰδεολογικῶν θεμάτων εἶναι ἄπειροι. Ἡ Σοβιετικὴ ἀντίληψις περὶ εἰρηνικῆς συνυπάρξεως, ἰδίως ὅσον ἀφορᾶ τὰς σχέσεις τῆς Μόσχας μὲ τὴν Οὐάσιγκτων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὸ Πεκίνον, τὸ ὁποῖον φρονεῖ ὅτι ἡ Ρωσία ὀφείλει νὰ διαθέσῃ τοὺς τεραστίους πόρους της, διὰ νὰ βοηθήσῃ τὰς ἀδελφὰς χώρας, ἰδίως δὲ τὴν Κίναν, εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ σοσιαλισμοῦ.

Ἐν τούτοις, οἱ παρατηρηταὶ τοῦ Χόγκ - Κὸγκ σημειώνουν ὅτι ἡ πλέον ἀποφασιστικὴς σημασίας ἄποψις εἶναι ἡ οἰκονομική. Τὸ γεγονός, λέγουν, ὅτι ἡ Σοβιετικὴ βοήθεια, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς Κίνας, κατέστη ἀνύπαρκτος, ἀπεγοήτευσε τοὺς Κινέζους, οἱ ὁποῖοι ἀπεφάσισαν νὰ περιορισθοῦν εἰς τὰ ἰδικά των μέσα, λέγοντες ὅτι «παρ' ὅλα αὐτὰ θὰ ἐπιτύχωμεν καὶ μόνοι».

Τέλος, ὅλως προσφάτως, ἡ Σινο - Σοβιετικὴ διαφορὰ μετετοπίσθη ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐκ τοῦ ἐπιπέδου τῶν κομμάτων εἰς τὸ τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν κρατῶν. Ἡ νέα αὐτὴ κατάστασις, προβάλλει, ἀπροκαλύπτως, τὸ σοβαρὸν πρόβλημα τῆς θέσεως τῆς Κίνας εἰς τὸν κομμουνιστικὸν κόσμον, καθὼς καὶ εἰς τὸν κόσμον ἐν γένει.

Ἡ τρίτη ἄποψις ἀφήνει ὡρισμένα ἐρωτήματα ἄνευ ἀπαντήσεως. Οὕτω, ἐπὶ παραδείγματι, αἱ σχέσεις μεταξὺ κρατῶν περιλαμβάνουν καὶ τὴν στρατιωτικὴν συμμαχίαν. Ἡ Κίνα κατὰ τὰ τελευταῖα 13 ἔτη ἐβασίζετο ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς καὶ στρατιωτικῆς «ὀμβρέλλας» τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ἐὰν μία τοπικὴ πολεμικὴ περιπέτεια λάβῃ κάποτε διαστάσεις ὡς τοῦ πολέμου τῆς Κορέας, τίθεται τὸ ἐρώτημα ἐὰν οἱ Κινέζοι θὰ θεωρήσουν ὅτι προστατεύονται ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴν δύναμιν ἀνασχέσεως.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΤΕΡΩΝ (14—7—63)
ΕΥΑΓΓ. ΜΑΤΘ. (ε΄ 14—29)

"ΥΜΕΙΣ ΕΣΤΕ ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ,,

Τοῦ αἰδεσ. Γ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Μὲ τὴν πρώτη αὐτὴ φράσι τοῦ αὐριανοῦ Εὐαγγελίου θὰ ἀσχοληθῇ τὸ σημερινό μας ἄρθρο, φίλοι ἀναγνῶσται. Ὄχι διότι καὶ οἱ ὑπόλοιπες εἶναι ὀλιγώτερον σπουδαῖες καὶ σημαντικές, ἀλλὰ διότι σ' αὐτὴ τὴ φράσι καθορίζεται ἡ θέσι τοῦ χριστιανοῦ, ἡ θέσι ἡ δική μας μέσα στὴν ἀνθρώπινη κοινωνία. Τί εἴμαστε, λοιπόν, ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ μέσα στὸν κόσμο;... Εἴμαστε φῶτα· ἢ καλύτερα, εἴμαστε φῶς. Καὶ ἀκόμη καλύτερα, εἴμαστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου!... Ἀλλὰ τί πρᾶγμα εἶναι αὐτὸ «τὸ φῶς τοῦ κόσμου»; Αὐτὸ εἶναι τὸ ἕνα ζήτημα. Καὶ τὸ δεύτερο: Εἴμαστε, ἀρά γε, ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ φῶτα πραγματικά; Εἴμαστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου;... Ἂς ἰδοῦμε, λοιπόν.

Α΄ «Τὸ φῶς τοῦ κόσμου». Ποιό, ἀρά γε, εἶναι αὐτό; Μήπως ὁ ἥλιος ποὺ φωτίζει καὶ ζωογονεῖ τὴ γῆ μας μὲ τοὺς ὅμορφους καὶ ὡραίους της κόσμους;... Μήπως εἶναι οἱ ἄλλοι ἥλιοι τοῦ στερεώματός, οἱ ἀπειράριθμοι γαλαξίες τῶν ἀστρικῶν κόσμων;... Αὐτοὶ ὅλοι εἶναι φῶτα, ἀλλὰ δὲν εἶναι τὸ φῶς. Τὸ φῶς πρέπει νὰ εἶναι ἕνα, ἀναλλοίωτο καὶ αἰώνιο. Ἐνῷ ὁ ἥλιός μας καὶ τὰ ἄλλα φωτεινὰ ἀστέρια τοῦ οὐρανοῦ εἶναι φθαρτὰ πράγματα, ποὺ κάποτε θὰ σβήσουν... Λοιπόν, «τὸ φῶς τοῦ κόσμου» δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι κᾶτι τέτοιο. Εἶναι κᾶτι ἀνώτερο, πολὺ ἀνώτερο. Κᾶτι ποὺ ὑπερβαίνει τὶς κοινὲς ἀξίες. Κᾶτι ξένο καὶ ἄσχετο πρὸς τὸν κόσμον. Εἶναι στοιχεῖο οὐράνιο, ποὺ ἐδόθη, ἀκριβῶς, γιὰ νὰ ζωογονήσῃ τὸ νεκρωμένο κόσμο, νὰ τὸν φωτίσῃ καὶ νὰ τὸν ἀναμορφώσῃ. Μὲ αὐτὴν τὴν ἔννοιαν λέγεται: Φῶς τοῦ κόσμου. Καὶ γιὰ νὰ τὸ καθορίσουμε καλύτερα καὶ σαφέστερα, λέγομεν τὰ ἑξῆς: Τὸ Φῶς τοῦ κόσμου εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, «ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς». Ὁ ἴδιος, μάλιστα, σὲ πολλὲς περιπτώσεις ὠνόμασε τὸν ἑαυτό του «Φῶς» καὶ διεκήρυξεν: «Ἐγὼ εἰμὶ τὸ Φῶς...». Καὶ γιὰ ποιὸ λόγο, ἀρά γε, νὰ αὐτοκαλῆται ὁ Κύριος καὶ νὰ ὀνομάζῃ τὸν ἑαυτό Του «Φῶς»; Διότι Αὐτὸς εἶναι ἡ μόνη ἀλήθεια, ποὺ φωτίζει, ἡ μόνη ἀρετὴ ποὺ λάμπει, ἡ μόνη ἀγιότης ποὺ σελαγίζει. Καί, ἑπομένως, κάθε ἄλλη σοφία ἀνθρώπινη καὶ κάθε ἄλλη ἀρετὴ καὶ κάθε ἄλλη καλωσύνη, ἐκτὸς τοῦ Χριστοῦ, ποὺ βλέπουμε μέσα στὶς ἀνθρώπινες κοινωνίες καὶ τὴ θαυμάζουμε, μπροστὰ στὸ Χριστὸ δὲν εἶναι παρὰ πυγολαμπίδες!... Καὶ οἱ μεγάλοι σοφοί; Οἱ Ἐπιστήμονες; Οἱ μεγάλες φυσιογνωμίες τῆς ἱστορίας μας; Τί εἶναι αὐτοὶ ὅλοι; Πυγολαμπίδες εἶναι κι' αὐτοί;... Ἀμ' τί ἄλλο εἶναι, ἀδελφοί μου; Ποιὸς ἀπ' ὅλους αὐτοὺς μπορεῖ νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν προσωπικότητα τοῦ Θεανθρώπου;... Ἢ καὶ ὅλοι μαζὶ ἂν συγκεντρωθοῦν, εἶναι δυνατὸν ν' ἀντιπαραβληθοῦν ἢ νὰ τὸν πλησιάσουν; Ἀλλὰ καὶ πάλιν θέλετε νὰ εἶναι φῶτα;... Ἔστω. Πάντως, ποτὲ δὲν πρόκειται αὐτοὶ ὅλοι μὲ τὶς θεωρίες καὶ τὶς σοφίες των νὰ γίνουν φῶς καὶ μάλιστα «τὸ Φῶς» τὸ αἰώνιον καὶ μοναδικόν. Ποτέ. Ἐφ' ὅσον μάλιστα εἶναι τυφλωμένοι ἀπὸ τὸν ἐγωϊσμὸ καὶ δὲν βλέπουν ἔξω ἀπὸ τὸν ἑαυτό τους, τίποτε ἄλλο, καὶ πρὸ παντὸς ὅταν δὲν φωτίζονται ἀπὸ τὸ θεῖον φῶς, τότε ὄχι πυγολαμπίδες δὲν εἶναι, ἀλλά, ἀπεναντίας, εἶναι σκοτάδι, εἶναι ὁδηγοὶ τυφλοί!...

Μά, τότε, γιατί ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ὀνομάζει ἐμᾶς τοὺς χριστιανοὺς φῶτα; Καὶ ἀκριβέστερα: Γιατί λέγει: «Ὑμεῖς ἐστε τὸ Φῶς τοῦ κόσμου»; Γιατί ν' ἀποδίδῃ τὴν τιμή Του καὶ τὴν ἀξία Του σὲ μᾶς τοὺς τιποτένιους καὶ μηδαμινούς; Θὰ τὸ ἰδοῦμε αὐτὸ στὴ συνέχεια.

Β΄ Τί εἴμεθα ἐμεῖς οἱ χριστιανοί; Σὰν ἄνθρωποι — χώρια, βέβαια, ἡ ψυχὴ — εἴμαστε κι' ἐμεῖς ἕνα τίποτε... Ἐν συγκρίσει μάλιστα μὲ ἄλλους σοφούς, γραμματισμένους, ἀξιωματούχους... εἴμαστε περιτρίμματα, σκουπίδια, μηδενικὰ χωρὶς ἀριθμοὺς στὸ μαυροπίνακα τῆς ζωῆς. Ἔτσι μᾶς θεωρεῖ, ἄλλως τε, ὁ κόσμος. Αὐτὴ εἶναι ἡ κοινὴ ἀντίληψις γιὰ τὴν ἀνθρώπινη μάζα. Καὶ μάλιστα αὐτοὶ οἱ φουσκωμένοι ἀπὸ τὰ πλούτη καὶ τὶς δόξες, μᾶς θεωροῦν ὅλους ἐμᾶς τιποτένιους... καὶ δὲν μᾶς ὑπολογίζουν γιὰ τίποτε! Καὶ ὅμως, σὰν χριστιανοί, ἔχουμε ἀξία μεγάλη καὶ κατέχουμε θέσιν λαμπράν. Σὰν χριστιανοί, εἴμαστε φῶτα ποὺ φωτίζουμε. Ἡ καλύτερα, εἴμαστε τὰ φῶτα μὲ ἰδιαίτερη φωτιστικὴ δύναμι καὶ χάρι. Καὶ γιὰ τὴν ἀκρίβεια, εἴμαστε «τὸ Φῶς»!... Δηλαδή; Ἐμεῖς ὅλοι εἴμαστε τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ; Βεβαίως. Δὲν εἴμαστε χριστιανοί; Δὲν ἀνήκουμε στὸ αἰώνιο πνευματικὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας Του, τοῦ ὁποίου κεφαλὴ εἶναι ὁ Ἴδιος; Δὲν μᾶς ἔκανε ἀδελφούς Του; Δὲν μᾶς ἐχαρίτωσε μὲ τὴ χάρι Του; Δὲν μᾶς ἔδωσε τὸ ὄνομά Του; Ἄρα, εἴμαστε «τὸ Φῶς». Ὅλοι μαζί, ἐννοεῖται. Σὰν σύνολο χριστιανικό, σὰν Ἐκκλησία. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ Πατέρες ὠνόμαζαν τὴν Ἐκκλησίαν Φάρον καὶ Φῶς τοῦ κόσμου. Ὑποτίθεται, ὅμως, ὅτι καὶ καθένας

ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ
ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

Τὸ χρονογράφημα

Τοῦ φιλολόγου κ. ΒΑΣΙΛΗ ΛΑΖΑΡΗ

Δ΄ (τελευταῖον)

Κανένας φόνος δὲν γίνεται δίχως κᾶτι νὰ φταίῃ, ποὺ νὰ βρίσκεται πιὸ πέρα ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ δολοφόνου. Τὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον, οἱ κοινωνικὲς καὶ οἰκονομικὲς συνθῆκες, οἱ πατροπαράδοτες μουχλιασμένες πεποιθήσεις, ἡ ἀσέβεια στὴν τιμὴ τοῦ διπλανοῦ, οἱ καταπιεσμένες ὁρμές, ποὺ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ξεσπάσουν — ὅλ' αὐτὰ σμίγουν καθένα ξεχωριστὰ μὲ τὴν ἀδυναμία τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ χρονογράφος πρέπει αὐτὸ νὰ τὸ βρῇ, νὰ τὸ φανερώσῃ στὸν ἀναγνώστη, νὰ τὸ καταδικάσῃ καὶ νὰ ὁρίσῃ κάποιον τρόπο, γιὰ νὰ ξεπεραστῆ. Δὲν εἶναι δική του δουλειὰ νὰ τὸ περιγράψῃ ἔτσι ξώπετσα, νὰ μετρήσῃ τὸν ἀριθμὸ τῶν πληγῶν, νὰ ζωγραφίσῃ τὸ παραμορφωμένο κουφάρι τοῦ ἄτυχου ἢ ἀκόμα καὶ νὰ τὸ σκυλέψῃ. Μπορεῖ τὸ ἀχαλίνωτο ἀστυνομικὸ ρεπορτὰζ νὰ ἀρέσκεται στὴν περιπλάνηση ἀνάμεσα σὲ κατακρεουργημένα κορμιά, σὲ ὀρθάνοιχτα μαυροκόκκινα στόματα καὶ σὲ γυάλινα ἀσάλευτα μάτια. Ὁ χρονογράφος θὰ τὰ ξεφύγῃ ὅλ' αὐτὰ καὶ θ' ἀποζητήσῃ νὰ φανερώσῃ τὸ μυστικό, ποὺ κρύβει τὸ ὁλόβουδο πτῶμα.

Πολλὲς φορές, κάποια ἀσήμαντη εἴδηση, ριγμένη στὰ «ψιλὰ» τῆς ἐφημερίδος, χαμένη κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τῶν μεγάλων γεγονότων, ποὺ φιγουράρουν σὲ πολύστηλους τίτλους, ἀνασύρεται ἀπὸ τὴν ἀφάνειά της καὶ γίνεται μὲ τὸ χρονογράφημα πλατύτερα γνωστή. Μπορεῖ νὰ μὴν κρύβῃ τὴν θύελλα τῶν πραξικοπημάτων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, οὔτε τὴν ἀγωνία ἀπὸ τὶς συγκλονιστικὲς ἐξελίξεις στὴν περιοχὴ τῆς Καραϊβικῆς, μπορεῖ νὰ μὴν ἀναφέρεται στοὺς θριάμβους τῶν ἀστρονα υτῶν, οὔτε νὰ ἔχῃ σχέση μὲ τὶς πτώσεις καὶ τ' ἀνέβασμα τῶν μετοχῶν. Εἶναι πάντως βυαλμένη μέσα ἀπὸ τ' ἀσταμάτητο χτυποκάρδι τῆς ζωῆς κι' ἀπ' τὶς ἀμέτρητες ἀγχοῦσες τῶν ἁπλῶν ἀνθρώπων.

Ὅμως, ὁ χρονογράφος δὲν εἶναι μονάχα ὁ κυνηγὸς τῶν δραμάτων τῆς ζωῆς, οὔτε καὶ τριγυρίζει παντοτεινὰ μέσα στὰ ἄχαρα νεκροταφεῖα. Μπροστά του ἁπλώνονται οἱ ὁλόφαρδοι δρόμοι τῆς πόλεως, τὰ μονοπάτια τῶν κάμπων καὶ τῶν βουνῶν, οἱ ὁλογάλαζιες θάλασσες, ποὺ καθρεφτίζουν τὸν αἰώνιο ἥλιο. Ἔτσι μιλᾶ γιὰ τὴ χαρά, γιὰ τὴν ὁλοπόθητη χαρά, ποὺ γίνεται τραγοῦδι, ποὺ γίνεται θριαμβικὴ κραυγὴ καὶ ξεφαντωμός.

Ἀλλὰ τὸ χρονογράφημα δὲν στέκει ἀποκλειστικὰ μιὰ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ ξεμονάχιασμένα πρόσωπα ἢ σὲ ὡρισμένες καταστάσεις. Τὸ χρονογράφημα ἀσχολεῖται πιὸ γενικὰ καὶ μὲ τὴν πολιτική, ἔτσι ποὺ πολλὲς φορὲς νὰ φτάνῃ στὸ ἐπίπεδο τῆς κομματικῆς ἀρθρογραφίας. Δὲν πρέπει, βέβαια, στὴν προκειμένη περίπτωση νὰ διαστοῦμε καὶ νὰ συμπεράνουμε, ὅτι κᾶτι τέτοιο δὲν εἶναι γιὰ τὸ χρονογράφημα σωστό. Πρῶτο: γιατί τὸ χρονογράφημα δὲν θεωρεῖται πέρα γιὰ πέρα λογοτέχνημα. Καί, δεύτερο: γιατί καὶ ἡ λογοτεχνία ἐξυπηρέτησε τὴν πολιτική, χωρὶς μ' αὐτὸ νὰ χάσῃ τίποτα ἀπὸ τὴν ὁμορφιά της.

Μπροστὰ σ' ἕνα χρονογράφημα μὲ φανεροὺς τοὺς σκοποὺς τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ κόμματος, δὲν ἁρμόζει νὰ γυρίζῃ κανεὶς πάντοτε μὲ ἀποτροπιασμὸ ἢ μὲ περιφρόνηση τὸ πρόσωπό του. Κι' ἂν ἀκόμα κάποιος μουρμουρίζῃ νύχτα καὶ μέρα τὸ τροπάριο τῆς «ἀδέσμευτης τέχνης» κι' ἂν ἀκόμα μέσα στὸ πεῖσμα του δὲν θέλῃ νὰ παραδεχθῇ, ὅτι καὶ οἱ τραγικοὶ στὴν ἀρχαιότητα ἔκαναν πολιτική, πρέπει νὰ δῇ τὸ ἰδιόμορφο αὐτὸ φανέρωμα τοῦ γραπτοῦ λόγου σὰν μιὰ προσφορὰ γιὰ τὸ ξεπέρασμα τῆς ἀγωνίας τοῦ κόσμου — τῆς συγκεκριμένης ἐκείνης ἀγωνίας, ποὺ γεννιέται ἀπ' τὴν ἀβεβαιότητα τῶν σημερινῶν καιρῶν.

Μπορεῖ νὰ μὴ συμφωνοῦμε μὲ τὴν κομματικὴ τοποθέτηση τοῦ χρονογράφου, μπορεῖ νὰ μὴ θέλουμε οὔτε κουβέντα ν' ἀκούσουμε γιὰ μιὰ ὡρισμένη πολιτικὴ ἄποψη — ὅμως μέσα σ' ἕνα χρονογράφημα ἀντιθέτου κομματικοῦ χρωματισμοῦ, στέκει μπορετὸ (μερικὲς τούλάχιστο φορὲς) νὰ ξεχωρίσουμε μιὰ ἀλήθεια, ποὺ ὁ δικός μας φανατισμὸς μᾶς τὴν κρύβει. Εἶναι κάποια φωνή, ποὺ ξεπερνᾶ τὸ δικό μας τεῖχος, ποὺ πίσω ἀπ' αὐτὸ ἔχουμε ὀχυρωθῆ. εἶναι κάποιο κάλεσμα, ποὺ ζυγιάζεται πάνωθέ μας γιὰ μιὰ στιγμὴ φοβισμένο κι' ὕστερα ἔρ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΛΙΝΗΡΗΣ

Ο ΚΟΖΛΩΦ ΔΕΝ ΑΝΕΡΡΩΣΕΝ ΑΠΟ ΗΜΙΠΛΗΓΙΑΝ

ΜΟΣΧΑ, 12.— Ἡ ἐφημερὶς «Πράβδα», ὄργανον τοῦ Σοβιετικοῦ Κ.Κ., ἀνεγνώρισε σήμερον ὅτι ὁ Κοζλὼφ, θεωρούμενος ὡς πιθανὸς διάδοχος τοῦ Κρούστσεφ μέχρις ὅτου ὑπέστη ἡμιπληγίαν τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀναρρωνύῃ. Ἡ ἐφημερὶς ἀνέγραψεν ὅτι τὸν Κοζλὼφ ἐπεσκέφθη ὁ Οὐγγρος πρωθυπουργὸς Γιάννος Καντάρ.

Πάντως ὁ Κοζλὼφ ἀναγράφεται ὡς μέλος τοῦ Προεδρίου τοῦ Σοβιετικοῦ Κ.Κ. καὶ ὡς γραμματεὺς αὐτοῦ.

ΝΕΑ ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 12.— Ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν θὰ γίνῃ ἀνακοίνωσις διὰ τὴν νέαν τιμὴν βιομηχανικοῦ ρεύματος, ἡ ὁποία θὰ εἶναι εὐθυγραμμισμένη μὲ τὴν Ἰσχύουσαν εἰς τὰς χώρας τῆς ΕΟΚ. Ἡ τιμὴ αὕτη θὰ ἰσχύσῃ ἀναδρομικῶς ἀπὸ ἆης Ἰουλίου 1962 διὰ τὰς ἐξαγωγίμους βιομηχανίας, συμφώνως πρὸς παλαιοτέραν ἐπίσημον δήλωσιν.

ΕΙΣ ΔΙΚΗΝ ΙΤΑΛΟΣ ΑΤΟΜΙΚΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12.— Ἀνεβλήθη μέχρι τῆς Δευτέρας ἡ δίκη τοῦ Ἰταλοῦ ἀτομικοῦ ἐπιστήμονος ὁ κτορος Μαρντέλι, πιθανοῦ κατασκόπου τῶν Ρώσων.

ΔΕΤΗΣ ΕΠΕΣΕΝ ΕΙΣ ΛΑΚΚΟΝ ΥΔΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΝΙΓΗ

ΠΥΡΓΟΣ, 12.— (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Εἰς τὸ χωρίον Κουτσοχέρα καὶ παρὰ τὴν θέσιν «Μπροστέλλα» εὑρέθη πνιγμένος ἐντὸς λάκκου πλήρους ὕδατος, χρησιμοποιούμενος καὶ διὰ τὴν συγκέντρωσιν ρητίνης ὁ 4ετὴς Σωτ. Κων. Παπαδόπουλος.

Ὡς διεπιστώθη οὕτως διαλαθὼν τῆς προσοχῆς τῆς πλησίον εὐρισκομένης μητρός του κατέπεσεν εἰς τὸν λάκκον καὶ ἐπνίγη.

ΕΠΕΣΤΡΕΨΑΝ ΧΘΕΣ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ